HERÄÄ 卐 SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina toukokuun 31. pnä | PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA | 2:nen vuosikerta ▪ 1934 No 20-21

LAKKO työntekijän ainoa ase nykyistä riistojärjestelmää vastaan.

Epäsosiaalista talouselämää vastaan!

Sen - nykyisessä yhteiskunnassa ainoan - vastalääkkeen - lakko - oikeuden puolesta.

Me elämme nyt liberalistis-kapitalistista aikakautta, s.o. talouselämän harjoittajat ovat osaksi vapaaehtoisesti, osaksi olosuhteiden pakosta joutuneet maailman kansainvälisen rahamahdin koronalaisuuteen. Kansainvälisellä rahamahdilla ei tietenkään ole mitään syytä ottaa huomioon meidän kansallisen taloutemme tarpeita ja vaatimuksia ja sentähden se tuntee ainoastaan häikäilemättömän ryöstöpolitiikan. Suhteet ulkolaiseen pääomaan ovat voineet kääntää monen suomalaisen miehen täysin vieraaksi kansalliselle ajatustavalle ja vähitellen vaistomaisesti omaksuneet täysin ulkolaisen ryöstökapitaalin katsantokannan. Sitä tukee nykyinen kansantaloustiedekin parhaansa mukaan. Sentähden luonnollisesti maan sosiaalinen asema jatkuvasti kärjistyy ja suomalaisella työmiehellä ei monasti ole mitään muuta tehtävissä kuin puolustaa oikeutettua elinetutaisteluaan ja heikkoa sosiaalista asemaansa lakkotaistelun avulla.

Nykyisen järjestelmän vallitessa me tunnustamme ja tuemme lakkoa, mikäli se on taloudellisesti täysin oikeutettu ja pyrkii estämään suomalaisen työmiehen jo liiankin kurjan sosiaalisen aseman heikkenemistä. Kuitenkaan emme tule milloinkaan kannattamaan poliittisia lakkoja, joita usein edesvastuuttomat johtajat järjestävät entisen ruhtinaallisen asemansa säilyttämiseksi eikä suinkaan koko suuren työtätekevän kansanosan elintaistelumahdollisuuksien helpottamiseksi ja järjestämiseksi, vaan yhä enemmän järkyttävät talouselämää, syösten työntekijät yhä suurempaan kurjuuteen.

Sentähden SKJ tunnustaa kaikki taloudellisesti oikeutetut lakot, mutta tuomitsee kaiken poliittisen lakkoilu-hassutuksen, joka tähtää ainoastaan johtajien mahtiasemien säilyttämiseen.

Kansallinen sosiaalinen vakuutustoiminta —

kansan elinvoiman nousu ja huoleton vanhuus ovat turvattavat.

Suomen kansa on kokonaisuudessaan työtätekevä kansa. Kestävyys, ahkeruus, vaatimattomuus ovat Suomen kansan perusominaisuuksia, siitäkin huolimatta, että itsekkyys, kateus, viha, ovat löytäneet erikoisen maaperän nykyisessä yhteiskuntaelämässämme. Meidän onkin sentähden suurisuun-

(Jatk. siv. 2.)

Lakkoa voidaan käyttää joko kokonaisuuden tai yksityisten etujen ajamiseksi. Nykyinen yhteiskunta, joka näkee vain yksityisen tai ryhmäedun, käyttää lakkoakin senmukaisesti ja kuormankantajan vahingoksi.

LAKKO, määrätietoisesti kokonaisuuden eduksi käytettynä, muodostuu kansalliseksi nousuksi ja hyvinvoinniksi Se on voimakas välikappale kansallisen tahdon ja itsesäilytysvaiston kasvattamisessa.

TYÖLÄINEN!

SKJ. opastaa sinua käyttämään lakkoasetta koko kansamme ostokyvyn kohottamiseksi ja uuden taloudellisen hyvinvoinnin luomiseksi.

TYÖLÄINEN!

Kavahda jättämästä asettasi — lakkoa — sellaisten johtajien käsiin, jotka nykyiseen järjestelmään sidottuina elävät loitolla sinun hädästäsi ja lakkoakin käyttävät — sinun kustannuksellasi — vain itsekkäisiin tarkoituksiin ja asemiensa säilyttämiseksi.

Uutta elämää ja maailmankatsomusta selostamme lähemmin kokouksissamme ja julkaisuissamme. Huomioikaa ne!

Terveen ammattiryhmittäin

järjestetyn talouselämän puolesta!

Nykyinen talousjärjestelmämme on ryöstävä ja anarkistinen. Sitä johtaa itsekäs voimavaisto. Seurauksena kaikkien sota kaikkia vastaan. Se ylistelee suuria vuosisaavutuksiaan, mutta unohtaa saavutusten kantajan, kansan, unohtaa kansan ostokyvyn kartuttamisen palvoessaan sokeana jumaliaan: osakkeita ja vuosiosinkoja, siten lopuksi valmistaen oman hautansa. Talouselämämme rakennus, sen päämaalit ovat sairaat.

Me SKJ:läiset luomme terveen koko kansakunnan etuja palvelevan talouselämän eikä mitään vain yksityisen ansiotaloutta. Emme sentähden voi sietää, että meidän kansamme kaikki luova työ saa muodostua saalistusvälineeksi, vaan me tahdomme, että kaikkien tulee olla samaten oikeutettuja nauttimaan työnsä tuloksista.

Tavaton käsitteiden sekamelska hallitsee ja sotkee talouselämämme todellista tehtävää.

Toimintoja, jotka oikeudellisesti kuuluvat valtiolle ja joita pitäisi ohjattaman kokonaisuuden edun mukaisesti, ovat talouselämän mahtajien, heidän etupyyteittensä määräämisvallan alaisia. Toisaalta valtio huolehtii sellaisista talouselämän puolista, joihin sillä ei ole mitään asiaa. Sentähden täytyy nykyinen talousanarkia, joka on liberalismin, sokeuden ja itsekkyyden synnyttämä, korvata sillä, että luodaan talouselämäämme järjestystä ja voimakas kansallinen henki, joka antaa kullekin sen, mitä hänelle kuuluu.

Se on mahdollista ainoastaan kaikkien talouselämään osallistuvien työtätekevien voimien tasapuolisen yhteistyöskentelyn kautta.

Ei siis ainoastaan taloudellisen toiminnan johtajat, pääomien omistajat, vaan yhteistyöhön tulee osallistua myöskin työntekijät, sekä ruumiillisen että henkisen työn tekijät. Kansallis-sosiaalisen ammattikuntaryhmien ohjaaman talouselämän korkeimpana lakina on niinollen sopusointuinen yhteistyöskentely kokonaisuuden hyväksi, eikä ansion kilpatavoittelu toinen toisensa ja lopuksi kokonaisuuden kustannuksella kaiken romahtaessa. On välttämätöntä toteuttaa kansakuntamme keskuudessa kokonaisuuden ja yhteishyvän peruskäsitteet, jotta sadat tuhannet työtätekevät Suomen kansalaiset, jotka nälkäisinä ja tuskaisina ponnistelevat päivästä toiseen, voidaan liittää kansayhteisön hyvinvointiin.

Sillä tarkoitetaan:

Jokaiselle kansassa olevalle ammattiryhmälle ja sen haarautumalle täytyy suoda lakimuotoinen edustusmahdollisuus talouselämämme kehityksen kulussa.

Silloin saavutamme sen, mihin pyrimme. Jokainen on kansamme suuressa talouselämän koneistossa saman arvoinen, välttämätön ratas, kullekin on taattu velvollisuuksiensa ja oikeuksiensa toteuttamismahdollisuudet, kullekin mahdollisuudet saada palkkansa työtehonsa mukaan, kaikille jatkuvasti toimeentulomahdollisuudet, minkä itsekullekin jo alkuperäisinkin luonnon oikeus myöntää.

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

KOTIMAA.

12. 5. Kannuksen tulipalossa jäi kodittomiksi 600 henkeä. Suurin osa taajaväkistä keskustaa on palanut maan tasalle.

*

12. 5. Jäitten lähtö pohjoisessa on häirinnyt junaliikennettäkin.

*

15. 5. Kannuksen tulipalo aiheutti 10 milj. markan vahingot

16. 5. Kallavedellä on sattunut kaamea onnettomuus. Hl. »Louhi» kaatui ja yli 30 henkeä hukkui.

*

16. 5. Runoilija Werner von Heidenstam Ruotsista on saapunut viikon vierailulle maahamme.

*

16. 5. Suomen koululaisissa on noin 5 % väsenkätisiä.

*

17. 5. »Louhen haaksirikossa hukkui 34 henkeä.

*

18. 5. Louhea» on ruvettu nostamaan Kallaveden pohjasta.

*

20. 5. »Louhen» ensimmäinen nostoyritys ei onnistunut.

*

20. 5. Vapaussodan Rintamamiesten Liiton rintamamiespäivät vietettiin Turussa viime helluntaina.

*

22. 5. Pääkaupungin orkesteri on matkustanut Englantiin konsertoimaan.

*

23. 5. »Louhesta» nostettiin eilen 8 ruumista.

*

24. 5. Pitkärannan grafiittikaivoksessa on sattunut kaasuräjähdys. Yksi mies paloi ja upposi vesikuoppaan.

*

24. 5. »Louhesta» on nostettu kaikki 34 hukkunutta.

26. 5. »Hallituksen vankien» anomukset on ratkaistu. Byströmin ja Tavailan tuomiosta on vähennetty 4 kk., Valtosen 3 ja Koskelon 2 kk. Sarion tuomio on pysytetty ennallaan.

*

27. 5. Suomen hallituksen edustajina ovat Unkarissa pääministeri Kivimäki ja ministeri Relander.

*

28. 5. Veikko Peräsalo on saavuttanut Euroopan korkeushyppyennätyksen 200.5 sm.

*

28. 5. »Louhen» uhrien hautaus tapahtui eilen Leppävirralla.

*

30. 5. Kaupungin orkesterilla on ollut Lontoossa suuri menestys.

*

30. 5. »Louhen» pohjalasti oli 855.6 kg, vaikka määräysten mukaan piti olla 3,500 kg. Tämä oli suurena tekiiänä onnettomuudessa.

30. 5. Nikkelitrusti saanee sittenkin oikeuden meidän Petsamorikkausiimme.

*

31. 5. Invaliidien Huoltoyhdistys on kerännyt varoja lähes 300,000 mk., mutta invaliidien hyväksi on käytetty vain 5,445 mk. Varat hupenivat palkkoihin ja provisioihin.

ULKOMAAT.

12. 5. Dollfussia vastaan Itävallassa on tehty attentaattiyrityksiä.

*

12. 5. Päts on antanut lupauksia vaaleista ensi syksynä.

*

16. 5. Italia, Unkari ja ItIävalta ovat tehneet taloussopimuksen. Italia ostaa Unkarista 100,000 tonnia viljaa. Unkari saa satama-alueen Fiumessa, Itävalta Triestissä.

*

17. 5. Latviassa on julistettu diktatuuri. Ulmanisin hallitus on ottanut koko valtiovallan haltuunsa. Parlamentti on syrjäytetty ja kaikki puoluetoiminta lakkautettu.

*

19. 5. Poliittinen tilanne Virossa vaikeutuu. Diktatuurihallituksen vaikeudet kasvavat.

*

20. 5. Bulgariassa on julistettu sotilasdiktatuuri. Armeija on pantu liikekannalle. Puhelin- ja lennätinyhteydet ulkomaille on katkaistu.

*

20. 5. Japanin ja Yhdysvaltain välillä on käymässä yleinen varustuskilpailu.

*

20. 5. Latvian hallitus käyttää parlamentin valtuuksia, kunnes uusi hallitusmuoto on tullut voimaan.

*

20. 5. Bulgariasta yritetään tehdä »korporatiivinen valtio».

*

23. 5. Ranskan ja Venäjän sotilaallinen sopimus on valmis allekirjoitettavaksi.

24. 5. Litvinov puuhaa yleistä hyökkäämättömyys ja avunantosopimusta.

*

27. 5. Romanian armeijassa on syntynyt uhkaavaa levottomuutta.

*

30. 5. Genevessä on työ ja tuska estää varustusneuvottelut täydellisestä haaksirikosta.

*

30. 5. Berlinin velkaneuvottelut ovat johtaneet tulokseen. Saksa saa puolen vuoden maksusiirtomoratoorion. Jäänee kai iankaikkiseksi.

*

31. 5. Jatkuva kuivuus uhkaa tuhota Etelä-Venäjän sadon.

*

31. 5. Amiraali Togo, Tsushiman meritaistelun voittaja on kuollut.

*

31. 5. Ranska ja Saksa pääsnevät sovintoon Saarin kansanäänestysasiassa.

Juutalaisuus Amerikan kohtalo

Eräät ameriikkalaiset lehdet väittävät U.S.A:n elävän kansainvälisen juutalais-vapaamuurarillisen kukoistuksen loistokautta ja senkautta olevan jatkuvasti alttiina kommunisti-bolshevistiselle vaaralle. Juutalainen lehdistö puhuu myöskin samasta asiasta ja jonkinlaisin ilontuntein. Ei juutalainenkaan näytä olevan kyllin varovainen salatakseen omahyväistä kehuskeluaan, joka ennemmin tai myöhemmin muodostuu heille itselleen karhunpalvelukseksi.

Yhdysvaltojen nykyisen aseman oikein arvostelemiseksi on välttämätöntä saada selvä kuva niistä olosuhteista missä presidentti Roosevelt työskentelee.

Roosevelt ei ole se, miksi juutalaisten vaikutuksenalainen maailman tiedoitustoimisto hänet kuvaa. Moni tahtoo hänet kuvata mieheksi, jolla on ylivoimainen henki, lahjomaton tahto ja varmat otteet johtaa valtakunta kukoistukseen. Tuo jo 40 vuotta lapsihalvauksen runtelema, ruumiillisesti ankarasti riutunut mies ei — kaikesta juutalaisten uskotteluista huolimatta — suinkaan ole sellainen sanomalehtien maailmalle tiedoittama sankarityyppi. Hänellä, joka presidenttikandidaatiksi nimityksestään saa kiittää juutalaista Jeffe Straussia, nykyistä Yhdysvaltojen Ranskassa olevaa lähettilästä, mikä silloin hankki suurkapitalistit Rooseveltia kannattamaan, hänellä on nyt lähimpinä neuvonantajinaan juutalaiset Baruch, Morgenthau ja Roseman.

Jo New Yorkin kuvernöörinä ollessaan nimitti hän juutalaisen Sam Rosemanin henkilökohtaiseksi neuvonantajakseen. Sama Roseman on sittemmin perustanut niinsanotun "Rooseveltin aivotrustin" ja on jatkuvasti hyvin käytetty neuvonantaja Washingtonissa. Juutalaista Lehmannia, joka hänen jälkeensä tuli New Yorkin kuvernööriksi ja on sukulaissuhteissa maailman juutalaispiireihin (Seligmanniin, Warburgiin, Strausiin) nimittää Roosevelt "oikeaksi kädekseen". Tämä **oikea käsi Lehmann** on yksi niistä seitsemästä saman nimisestä veljeksestä ja serkuksesta, jotka ovat miehittäneet New Yorkissa kansainvälisten pankkien johtavimmat paikat (pankeissa Morgan, Kuhn — Loeb & Co., National City Bank y.m.).

Henry Morgenthau on myöskin maailman pankkiirien sukulainen ja jo kuvernöörinä ollessaan Roosevelt usein käytti häntä neuvonantajanaan. Nyt on hän jäsenenä Rooseveltin muodostamassa niinsanotussa "Super-Capinetissa" (ylikabinetti). Ne valtuudet, joita hän nyt valtionvarain hoidossa tavoittelee, ovat ennen kuulumattomat. Jos hänelle onnistuu, niin silloin siirtyy todellisesti kaikki valta Yhdysvalloissa Henry Morgenthaun käsiin. Ylikabinettiin kuuluu Morgenthaun lisäksi vielä juutalaiset Jeffe Straus, Samuel Goldenweisser, Mordecai Ezekiel ja Herbert Feis.

Lienee sanomattakin selvää, että

tuon salaperäisen ylikabinetin valta jatkuvasti paisuu sitä mukaan, kuin Ameriikan kansalaisten laillisten oikeuksien teho ja vaikutus rappeutuu.

Lisäksi sellaiset juutalaiset kuin Herbert Straus, Lloyd Landau, Maurice Korp, Alexander Sachs, Robert Kohn, Isidore Lubin, David Lilienthal, Jerome Frank ja Elelste Iedel työskentelevät johtavimmissa valtionviroissa.

Ylikabinetissa, jonka tarkoituksena on teollisuuselämän uusiminen, työskentelevät edellämaitittun lisäksi juutalaiset Sidney Hillman, Rose Schneiderman, joka on pesunkestävä kommunisti, Lee Holman, Louis Kirstein, Gerald Swope, General Electric Company'in presidentti.

Tämä mainitaksemme ainoastaan muutamia harvoja siitä suuresta juutalaisten joukosta, joka vähitellen kansoittaa Yhdysvaltojen johdon yhtä runsaslukuisena, kuin mitä saman kansallisuuden jälkeläiset kansoittavat nykyisen Venäjän valtakunnan johdon.

Tähän eräs sikäläinen juutalaislehti kainoseltematta huomauttaakin:

"Juutalaiset miehet palvelevat maataan auttamalla presidentti Rooseveltia luomaan oikean uuden valtion ihannekuvan, missä ihmiskunta elää onnellisena. **Sentähden tulee synagogien juutalaisilta vaatia, että he kaikki asettuvat tukemaan Rooseveltin ohjelmaa."**

Eräässä parlamentin valiokunnan kokouksessa Washingtonissa ilmoitettiin Rooseveltin juutalaisista kokoonpannun neuvonantajaryhmän erään jäsenen lausuneen m.m.:

"Me uskomme voivamme pitää Rooseveltiä niin kauan presidenttinä, kunnes voimme hänet korvata jollakin Stalinin tapaisella miehellä. Uskomme kaikki, ettei Roosevelt ole mitään muuta kuin meidän vallankumouksemme Kerensky."

Ei ole epäilystäkään siitä, etteivät "juutalaiset miehet", käyttäen hyväkseen yhä varmistiuvaa otettaan presidentti Rooseveltiin, olisi tarkoituksellisesti miehittäneet valtion keskuselimet ja talouselämän johdon, voidakseen senkautta toteuttaa juutalaisten maailmanvaltaunelmaansa. — He ymmärtävät lamauttaa kaiken varustuksen ratkaisevalla hetkellä. Amerikan kansan työn ja elämän kahlehtiminen heidän etujensa palvelukseen tullaan varmasti ohjaamaan suuremmalla tottumuksella, kuin mitä se aikanaan Venäjällä tapahtui.

Suuri joukko yhdistyksiä ja liittoja yli koko maan, myöskin kirkollisia, ovat juutalaisten tai heidän apuriensa johdossa, levittäen epävarmuutta ja hajaannusta kansan keskuuteen. Siveellisyyskäsitteet, kunnioitus lakiin ja yhteiskuntaan, kaikki kansakuntaa yhdistävä ja lujittava on täysin tuhottava voidakseen sen alentaa nöyräksi, itsetiedottomaksi juhdaksi.

Lienee sanomattakin selvää, että samanaikaisesti asestetaan kommunistis-bolshevistisen hapatuksen läpitunkemaa massaa, roskajoukkoa, joka on aina sokeudessaan seurannut juutalaista pyöväliä. Niitä valmisteluja seuraavat viranomaiset myötämielisinä.

Kaikesta edellämainitusta voisi esittää runsaasti todisteita, mikä tilan ja käytettävissä olevien voimien vähyyden tähden ei toistaiseksi ole mahdollista. Ajatteleva kansalainen voi jo ylläolevan perusteella ja tietäen juutalaisuuden itsekkään ja materialistisen maailmankatsomuksen, helposti etukäteen nähdä, mihin Yhdysvaltojen kulku suuntautuu, mistä johtuu sen myötämielinen suhtautuminen neuvostolaan ja ylipäänsä monet merkilliset harrastelut kansainvälisellä näyttämöllä. Mainittakoon niistä suomalaistenkin viimeaikainen innostunut retkeilyhalu Venäjään tutustumiseen.

卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐卐

VAPAUSSODAN RINTAMAMIESTEN LIITTO JA SEN MERKITYS.

Äskettäin vietti Vapaussodan Rintamamiesten Liitto Turussa vuosittain toistuvia rintamamiespäiviään. Liitto on toiminut jo 5 vuotta maassamme, joten voi otaksua sen jo päässeen toiminnassaan jonkunlaisiin vakiintuneisiin uomiin.

Liiton tarkoituksena on toimia vapaussodan käyneiden keskeisenä aseveljeysliittona, yhteisten muistojen ylläpitämiseksi, jäsenten keskinäiseksi tukemiseksi ja isänmaallisen toiminnan suojaamiseksi sekä työskennellä vapaussodan aikuisen hengen ylläpitämiseksi ja vahvistamiseksi.

Yllämainitut päämäärät ovat erinomaisen tärkeitä ja tavottelemisen arvoisia. Tärkeimpiä noista päämääristä on, kuten liiton puheenjohtajakin Turun rintamamiespäivien yhteydessä sanomalehdille antamassaan haastattelussa mainitsi, puutteenalaisten rintamamiesten avustaminen (josta mainittiin, että paikallisyhdistysten toimesta viimekin vuonna avustettiin 3,000 henkilöä yhteensä 400,000 markalla) sekä kaikista tärkeintä vapaussodan uhrimielen ja sen aikuisen hengen vahvistaminen kansassamme. Liiton puheenjohtaja haastattelussa vielä mainitsi, että "järjestön jäsenmäärä, sen työala sekä tuloksellisen toiminnan mahdollisuudet ovat jatkuvasti kasvaneet. Tähän on varmaan hyvin suuresti vaikuttanut rintamamiesten oma kannanotto: *pysyä erillään politiikasta."*

Me kernaasti yhdymme iloon niistä myönteisistä tuloksista, mihin liitto on toiminnassaan päässyt. Mutta emme sittenkään katso, että liitto olisi löytänyt oikean tien vapaussodan aikuisen hengen vahvistamiseksi. Me toistamme vielä puheenjohtajan sanat: liitto on pysynyt politiikasta vapaana.

Vapaussodassa osoitti kansa uhrimieltä. Silloin oli yhteenkuuluvaisuuden tunne, yhteinen tahto kehittynyt sangen voimakkaaksi. Tämä antoi vapausarmeijalle sen voiman, millä vihollinen lyötiin. Onko sitä nyt olemassa, onko sitä edes puheena olevan liiton jäsenistössä ja onko mitään mahdollisuutta liitolla saavuttaa sitä nykyisellä ehken voi sanoa passiivisella politiikallaan. Muistakaamme, vapaussota oli samalla kansalaissota ja sellaisena se oli luonnollinen reaktio siitä politiikasta, mitä sodan edellä maassamme oli harjoitettu. Ja se sama repivä politiikka on meillä vielä nytkin vallalla ja tilanne saattaa ennen pitkää olla tätä menoa jatkaen sama kuin v. 1917 syksyllä. Ja ikävä todeta, se hetki kohtaa meidät pelottavan paljon rikkinäisempänä. Vapaussota kansalaissotana oli mitä katkerin todiste siitä, mihin itsekkyys ja siitä luonnollisesti johtuva yhteenkuuluvaisuuden tunnon puute kansassamme saattaa sen johtaa. Rintamamiesten liitto uskoo voivansa saada uhrimielen ja vapaussodan hengen, siis yhteenkuuluvaisuuden voimakkaan tunteen syntymään ilman muuta kansassa vain sillä, *että puhutaan isänmaasta, vaalitaan vanhoja muistoja, aikana, jolloin itsekkyys viettää triumfiaan ja jyrkät etuvastakohdat suorastaan pakottavat kansalaiset kauaksi toisistaan.* Ja vielä, voiko tässä suhteessa ajatella myönteisiä tuloksia, kun asioita ei uskalleta **edes rehellisesti julkisesti todeta.** Rintamamiesliitossa on varmasti suuri joukko ehken juuri määräävässä asemassa sellaisia, jotka samalla kun puhuvat uhrimielestä ovat käytännöllisessä elämässä politiikallaan päätekijöitä kansan eheytymistä estämässä ja kansaa repimässä.

Rintamamiesliitto avustaa vapaussotureita mahdollisesti hyvinkin runsaasti. Eikö sen asemasta tai ainakin toistaiseksi sen rinnalla olisi paljon järkevämpää todeta avonaisesti kaikki se paha yhteiskunnassamme, *mikä estää uhrimielen ja yhteenkuuluvaisuuden tunnon syntymisen ja taistella vapaussoturin tavoin pahan poistamiseksi.* Tässä työssä liitto kieltämättä tulisi polkemaan osittain omille varpailleen, mutta yhtä varmasti liitto silloin tulisi toimimaan **kestävällä pohjalla.**

Ei rintamamiesten liitto liene tarkoitettu yhdeksi meidän lukemattomista hyväntekeväisyysyhdistyksistämme, joitten jäsenistä osa itsekkäästi repii kansaamme, synnyttää sen olotilan, jota toiset "hyväntekeväisesti" useimmiten juuri *edellisten almuvaroilla* koettavat parsia ja hyvittää.

Vapaussota oli mitä väkevin politiikan ilmaus. Siksi siinä syntyikin mitä voimakkain uhrimieli ja yhteenkuuluvaisuuden tunne. Eikä politiikka ole pahasta. Päin vastoin ne, jotka tyytyvät vain äänestykseen ja jättävät politiikan toisille, ovat mitä pahimpia "politiikkoja", sillä täten jättävät he politiikan hoidon vain muutamille harvoille, omahimoisille kansalaisille ja nämä kyllä ymmärtävät, kenen hyväksi he politiikkaa hoitavat. Järjestön, joka tahtoo vaalia ja vahvistaa vapaussodan henkeä, täytyy myöskin ymmärtää, että se saavutetaan vain **terveen, voimakkaan politiikan tuloksena,** jossa itsekkyydellä ja omanvoitonpyynnöllä ei ole sijaa.

Toukokuun 16 p:nä.

Tämä päivä, jota vuosittain on totuttu viettämään suurin juhlallisuuksin, meni tänäkin vuonna samoissa merkeissä. Olisi toivonut, että tänä päivänä, sikäli kun sitä käsitellään vapaussodan päättymisen vuosipäivänä, olisi jätetty kaikki taktikointi ja itsekkäiden etujen ajaminen. Mutta valitettavasti ei niin ole käynyt, vaan puolueet ja puoluelehdet yrittivät tänä vuonna kuten aikaisemminkin käyttää päivää kalastustarkoitukseen. Ensimmäistä viulua soitti luonnollisesti meidän tyypillisin puolueemme IKL.

"Jokainen Suomen kansalainen muistakoon, että valtakunnan olemassaolo riippuu kansakunnan puolustustahdosta ja puolustuskunnosta" ovat sanat, jotka IKL otti ohjelmaansa Suomen Kansan Järjestöltä, mutta joita se tähän päivään saakka on ymmärtämättä niiden merkitystä käyttänyt vain taktiikkansa palvelukseen, kuten nytkin Ajan Suunnan palstoilla. *Ei Suomen kansa tule puolustustahtoiseksi ja -kuntoiseksi pelkällä huutamisella eikä vain sillä, että se asestetaan.* Kansa saattaa olla asestettu hampaisiin saakka olematta silti puolustuskuntoinen tai -tahtoinen. *Oikea puolustustahto ja -kunto voi syntyä kansalaisissa vasta sitten kun he ovat vapaita itsekkyydestä ja omanvoitonpyynnöstä, ymmärtävät kansakokonaisuuden suuren merkityksen ja kun kaikilla kansalaisilla on vapaus kokonaisuuden edun tunnustaen taistella oman toimeentulonsa puolesta ilman, että toinen kansalainen, vallassa olevan järjestelmän hänelle suomia etuoikeuksia hyväksi käyttäen, voi ryöstää toisen työn tulokset.* Vasta tällaisessa olotilassa tuntevat kansalaiset itsellään olevan jonkin varman osuuden tähän maahan ja sen antamaan yhteiseen tulokseen. Tällöin syntyy puolustustahto kansalaisiin itsestään ja puolustuskuntoiseksi kansa voi tulla vasta sitten, kun se on tyytyväinen ja hyvinvoipa.

W. E. Tuompo toukokuun 16 päivän Ajan Sunnassa sanoo aivan oikein, että "nykyaikainen sota vaatii koko kansan mukaansa". Mutta siihen voidaan päästä vain ehdolla, että siihen jo rauhan aikana varaudutaan muutenkin kuin aseistuksen avulla. Vallassaolevan ryhmän etuoikeudet on ensi kädessä poistettava, ja asetettava työ kunniaan. Mutta tätä periaatetta ei nyt tunnusteta ja siksi on toivotonta yrittää saada kansaan istutetuksi sitä henkeä, mikä oli suurimmalta osalta vallalla taistelevassa talonpoikaisarmeijassa vapaussodan aikana. Se henki oli vapaa itsekkyydestä, se tunnusti kokonaisuuden edun, kansan kokonaisuuden puolesta se uhrautui. Mutta valitettavasti sen hengen vaikutus maamme kehitykseen lakkasi vapaussodan päättyessä.

Itsekkyys ja omanvoitonpyyntö, jotka vapaussodan aikana eivät päässeet pinnalle, tulivat sen jälkeen heti esiin ja ne ovat 16 vuotta maamme kohtaloihin vaikuttaneet ja täällä riemujuhlaansa viettäneet ja niitten palvontaan on valitettavasti IKL:n täydelleen langennut.

Mainitussa lehden numerossa tekee IKL:n johdon jäsen kysymyksen: "Miksi IKL kiinnittää erikoista huomiota maanpuolustuskysymykseen." Sen sijaan, että vastauksessa hölpytetään puolustustahdosta ja uhrimielestä selittämättä sanallakaan, millä edellytyksillä ne voivat kansassamme syntyä, olisi rehellinen, avonainen vastaus kysymykseen ollut: *Isänmaallisuus ja maanpuolustuskysymykset ovat helppohintaisimpia sanoja taktiikan palveluksessa, sillä harva tahtoo julkisuudessa olla isänmaaton ja puolustustahtoa vailla ja siksi IKL käyttää näitä iskusanoja.* Mutta turhaa lienee tässä tapauksessa vaatia rehellisyyttä ja tällaiseen taktikointiin alentuukin vain henkilö ja järjestö, *jolle paljas lainattu sana "puolustustahto ja -kunto" riittää olemaan kaikki kaikessa haluamatta edes itselleen tunnustaa, että ensimmäisenä edellytyksenä niitten hyveiden syntymiseen on itsekkyyden poistaminen asianajajista itsestään.*

Uuno HANNULA FINANSSINERONA.

Tässä taannoin »Pohjolan valtiomies», »Pohjolan Sanomain» (Maalaisl. Kemi) päätoimittaja Uuno H a n n u l a julkaisi lehdessään kirjoitelman »Toisin siellä, toisin täällä». Siinä Hannula ottaa Raamatun fariseuksen asenteen (ja kiittäen Jumalaa siitä, etten minä ole sellainen kuin tuo publikaani tuolla ovensuussa) julistaa: »Saksa selittää, ettei sillä ole varaa maksaa kumpaakaan» ulkomaisten lainojensa korkoja ja lyhennyksiä . . . Saksan taloudellinen asema näyttää Hitlerin aikana voimakkaasti heikontuneen . . . Valtakunnan pankin kultavarastot ovat edelleen supistuneet niin, että kultakate on ainoastaan 5.8 prosenttia . . . Suomessa on toisin. Suomen Pankin asema on vankka. Setelistön kate meillä riittävä. Valtion tulo- ja menoarvio on ilman lainoja tasapainossa. Ulkomaiset velat ja niiden korot on reilusti päivälleen maksettu.»

Väärinkäsityksien välttämiseksi sanomme aluksi, että meistä on herttaisen yhdentekevää, maksaako Saksa velkansa vai ei. Me huolehdimme vain Suomen kansan asioista. Mielestämme eräät seikat alkavat olla itsestään selviä, nimittäin:

1) Kansainvälisiä velkoja, erikoisesti kansainvälisiä sotavelkoja ei tulla milloinkaan maksamaan niiden nimillisarvoisina; korkeintaan niistä tullaan suorittamaan joku pieni murto-osa n. s. »symboolisena maksuna».

2) Europalaiset suurfinanssimaat, niinkuin Enlangti ja Ranska, eivät ole kieltäytyneet hoitamasta velkojaan senvuoksi, ettei heillä olisi siihen varaa, vaan senvuoksi että heillä on raha-asiain johdossaan kaukonäköiset miehet.

3) Suomella ei tule velanmaksuistaan olemaan mitään muuta hyötyä kuin amerikalaisen katu- ja nurkkakuntalehdistön reklaami.

4) Suomen velat on maksettu sillä, että suuri osa talonpoikiamme on saatettu maantielle (vankka pohja!) ja työväestömme palkat ovat ruuvatut niin alas, että nyt pulan helpottaessa ja työväestön alkaessa saada työmarkkinoilla sananvaltaa, maa on palkkataisteluita täynnä (jotka työnantajataholta tietysti leimataan poliittisiksi).

5) Ylläolevasta selviää, että tämä kerskuminen Suomesta maailman ainoana sotavelkojen maksajana on korkeimman asteen typeryyttä, nimittäin kerskumista omasta tyhmyydestään.

Suomen suhtautuminen sotavelkakysymyksiin mahtaa olla maailman kaikkien valtojen finanssimiesten erikoinen ilonaihe.

»Kauppalehden» pakinoitsija »Perttu» tarkastelee »Kauppalehden» numerossa 15. 5. —34 Hannulan vuodatusta ja toteaa, että Hannula on epäjohdonmukainen kerskatessaan velanmaksusta, jota ei seuraamalla maalaisliiton koron lailla alentamispolitiikkaa olisi voitu tehdä.

»Perttu» on tässä oikeassa. Vaikka onkin monivuotinen kansanedustaja, niin täytyy sentään olla sen verran johdonmukainen, ettei komeile sen liberalistis-kapitalistisen systeemin saavutuksilla, jonka kimppuun on itse yrittänyt käydä.

Kysymme lopuksi:

Olisikohan Uuno Hannula tehnyt suuremman palveluksen suomalaiselle talonpojalle, jos sen sijaan, että sokeudessaan, (emme tahtoisi uskoa, että hän toimi vastoin parempaa tietoaan) osittain syötti valheita lukijoilleen vääristellen asioita ja osittain teki vääriä vertauksia, olisi selvittänyt, mikä on syynä siihen, että hänen halveksimansa melkein kateeton Saksan markka maksaa tätä nykyä 17 Suomen markkaa ja talonpoikamme edustajiensa kautta yrittävät kaikin mokomin viedä voitamme Saksaan ja erittäin halukkaasti ottavat vastaan noita »diktatuurimaan» heikkoja seteleitä. Saattaa piankin olla niin, että olemme valmiit maksamaan 27 omaa niukkastamme 100-prosenttisine katteineen kateettomasta yhdestä Saksan markasta.

Tämä unohtui valtiomies Hannulalta. Vai olisiko ollut niin, että tämä »kansanvalta» on hänet niin huumannut, ettei hän ole tullut asiaa ajatelleeksikaan.

Liberalismi kääntymystä tekemässä.

PAAVO KORPISAARI ensimmäinen pääskynen!

Kuopion Kauppakamari oli toukokuun 25 p:nä järjestänyt liikeväen esitelmätilaisuuden Kuopioon, jossa m.m. tohtori Paavo Korpisaari piti esitelmän.

Tohtori Paavo Korpisaari on tähän saakka ollut maamme »arvovaltaisimpia» ja innokkaimpia liberalismin, vapaan kilpailun kannattajia, mutta mainitussa esitelmässä hän alkaa kieltää olemassaolon mahdollisuuden »kansantaloustieteessä» tärkeimmiltä pykäliltä ja pääperiaatteilta.

Ajan Suunnan selostuksen mukaan hän ensin alussa »luonnollisesti» toteaa, että pula meidän maassamme on jo päättynyt (mitä sanonevat tähän kymmenet tuhannet työttömämme ja sortuvat talonpoikamme, nälkäpalkatut tukkityömiehemme ynnä ostokyvyn puutetta potevat teollisuusmiehemme). Mutta sitten jatkaa esitelmöitsijä, että maailmassa ovat uudet tuulet puhaltamassa. On ruvettu säännöstelemään ja ohjailemaan talouselämää, kansainvälistä vapaata kauppaa häiritään kaikenlaisilla esteillä. Kotimaista tuotantoa on ruvettu kehittämään eri maissa. Kansalliset periaatteet ovat kaikissa maissa voimistuneet. Vieläpä mainitaan, että korporatiivinen talousjärjestelmäkin on saanut maailmassa jalansijaa. Kaikki nämä pyrkimykset ovat ristiriidassa täydellisen vapaan kilpailun kanssa. Näyttää siltä, että »talouselämän keskittäminen ja säännösteleminen tulee jatkumaan ja kehittymään.» *Pienellä Suomen kansalla ei ole mitään muuta, kuin alistua taloudellisiin välttämättömyyksiin ja kulkea virran mukana.*

Sen jälkeen esitelmöitsijä toteaa, että »vanhoilla sekä tieteessä että käytännössä ennen oikeiksi tunnustetuilla periaatteilla kaupan ja elinkeinoelämän vapaudesta ei nähtävästi enää juuri missään ole muuta kuin historiallista ja teoreettista merkitystä?? (Eikö Suomessakaan!)

Iloksemme esitelmöitsijä uskaltaa viimeinkin todeta, että »m a a t a l o u d e n ja p u u n j a l o s t u s t e o l l i s u u d e n viennissä on maksettu palkkioita seuraavissa muodoissa:

1. pitämällä markan ulkomaista arvoa alempana kuin mitä todelliset olosuhteet edellyttäisivät;
2. ostamalla Englannista kalliimpaa kivihiiltä;
3. sallimalla Ranskan tuoda vehnäjauhoja rehujauhotullilla;
4. uhraamalla kotimarkkinateollisuuden tullisuojaa.»

Mutta miksi piti mainita maatalous tässä puunjalostusteollisuuden rinnalla ja vielä ennen sitä, eikö päinvastainen järjestys olisi ollut rehellisempää. Sitä paitsi se, mikä maataloutta tämän kautta on autettu, on se monin kerroin ryöstetty siltä takaisin toisessa muodossa ja juuri puunjalostusteollisuuden hyväksi.

Tohtori Korpisaari selittää edelleen:

»Valtion väliintulo voidaan kuitenkin monessa tapauksessa kokonaan välttää, toisissa rajoittaa mahdollisimman vähiin, jos talouselämän eri alat oma-aloitteisesti tajuavat kansan talouden kokonaisedun ja vapaehtoisesti ryhtyvät sellaisiin järjestelytoimenpiteisiin, jotka kauppapoliittinen tilanne tekee välttämättömäksi.»

Mistähän nyt yhtäkkiä »talouselämän» eri alat», nuo itsekkäät yksilöt ja ryhmät saisivat sen herätyksen, että rupeaisivat ajattelemaan kokonaisuuden etua. Ja miten se olisi mahdollista, kun talouselämän »eri aloja» siinä mielessä ei ole edes yritetty ajatella ryhmiteltäväksi.

Lopuksi esitelmöitsijä syyttää hallitusta siitä, ettei se *»vieläkään ole omaksunut talouselämän perusedellytystä, koko kansan talouselämän huomioonottamista».* Tarkoittaako tohtori Korpisaari sanonnallaan sitä, että hänen ihannoimansa »vapaan kilpailun» on annettu liian paljon ryöstää kansaa tai sitä, ettei vielä ole onnistuttu koko kansan talouselämää ryöstämään, on vaikea päätellä, koska puhuja lopuksi esittää, että »olisi suotavaa, että hallituksen rinnalle mitä pikimmiten neuvoa-antavana elimenä asetettaisiin talousneuvosto, joka monipuolisen kokoonpanonsa perusteella todennäköisesti objektiivisesti kykenisi suhtautumaan edessäoleviin kysymyksiin ja *valvomaan, ettei talouselämän vapautta liiaksi rajoiteta.»*

Näin kieltää tohtori Korpisaari tällä viime sanonnallaan kaiken sen, mitä edellä on puolustanut. Liekö ollut tarkoituksin, ettei kukaan pääsisi perille, mitä hän tarkoitti?

Kansallinen sosiaalinen vakuutus . . . .

(Jatk. siv. 1.)

taisesti ja lopuksi uuden yhteiskuntaelämän kautta ryhdyttävä korostamaan ja kehittämään kansamme elämää edistäviä ominaisuuksia ja taltuttamaan sen heikkouksia. Pohjan kansamme perinnöllisten ominaisuuksien jalostamiselle, kansamme itsenäisyyden säilyttämiselle, luopi menneisyyteen perustuva ja tulevaisuutta luova, sosiaalinen, kansan menestykseen tähtäävä huoltojärjestö. Meiltä puuttuu yhtenäinen, kansakunnan kokonaisuuden etuja palveleva sairaus-, työttömyys-, tapaturma-, äitiys-, hautaus-, vanhuus- y.m. vakuutuslaitos. Meillä on työmailla monenlaista vakuutustoimintaa, mutta ne suovat vakuutusmaksunsa suorittajalle tukea ainoastaan niinkauan, kuin asianomainen on juuri kysymyksessäolevan laitoksen palveluksessa. Meillä on suuremmoisia yksityisiä vakuutuslaitoksia. N e o v a t k u i t e n k i n n y k y i s e n y h t e i s k u n t a e l ä m ä n s y n n y t t ä m i ä y k s i t y i s i ä — a n s i o l a i t o k s i a. Niiden epäsosiaalisuus ja samalla loistava yksityishyötyily tulee parhaiten näkyviin nykyisenä talouselämämme murroskautena. Kansamme suurin osa ei ole osallisena minkäänlaisessa vakuutuslaitoksessa ja kuitenkin täytyy yhteiskunnan heistäkin hädän yllättäen huolehtia.

Tämä kaikki viittaa suuressa kansallisessa luomistyössä uusille peltosaroille, vanhentuneen järjestelmän, epäkansallisen yksityisetuilun lannistamiseen ja

kansallisen kohtaloyhteyden käytännössä toteuttamiseen.

S e n t ä h d e n S K J v a a t i i:

Sosiaalisen vakuutustoiminnan kehittämistä ja järjestämistä kansamme kokonaisuuden etuja silmälläpitäen.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

OULU 27. 5.

SKJ:n Oulun tukikohta järjesti kokouksen Oulun VPK:n salissa. Kokouksen avasi tukiv. Juustila, jonka jälkeen yhdysvart. Säde, Helsingistä, selosti innostuttavassa puheessaan kuulijoille vallitsevan järjestelmän aiheuttamia epäkohtia selostaen, ettei löydy syytä ilman seurausta, toisin sanoen, että vallitsevaan kurjuuteen täytyy löytyä syy. Tämä syy on kansainvälisen suurpääoman saalistushimo, pääoman, joka tällä hetkellä on juutalaisten hallussa. Samalla hän selosti esimerkein juutalaisten toimintaa, kuinka heidän toiminnassaan on aina huomattavissa työn saalistus ja kuinka he sitä meidänkin maassamme harjoittavat vannoutuneiden " apuriensa vapaamuurareiden avulla.

Lopuksi kehoitti hän kuulijoita liit-

SKJ Arpajaistoimikunta

on muuttanut Ratakatu 1:stä piirihuoneuston yhteyteen Etelä-Makasiink. 6 as. 5. Samassa paikassa on myöskin voittonäyttely. Yleisön on syytä pitää asia mielessä ja käydä voittoihin tutustumassa ja arpoja ostamassa.

tymään yhteiseen taistelurintamaan, osoittamaansa kansojen suurinta viholilista, kansainvälistä juutalaista ja vapaamuurariutta y.m. salaseuroja vastaan.

Herää Pohjois-Pohjanmaa!

Nurmijärven kuulumisia.

Viime kuun 29:nä oli järjestetty iltama Nurmijärven Nummenpäässä raittiusseuran talolla. Paikkakunnan nuoriso oli verrattain runsaslukuisena saapunut tilaisuuteen.

Ohjelmasta mainittakoon m. m. yhdysvartija Säteen puhe, jossa kuvattiin selvästi Suomen kansan todellinen vihollinen, kansainvälinen juutalainen, maailman herruuteen vapaa muurarien avulla suuntaavine ohjelmineen. Sellaista vaan, ja kansa ei nuku kauan.

Helsingistä oli iltamissa myös käymässä 13 jäsentä. Puolen yön tienoissa lähdettiin paluumatkalle. Toivomme »Nummenpääläiset», innokasta taistelu-haluista toimintaa. Sitä pikemmin on Suomi meidän.

Diktatuurivaara tarjolla!

Viime ajan saavutukset: kaksi viikossa.

Olemme ehkä tässä ainoassa suhteessa riippumattomia "suuren maailman kehityksestä"?

Latviassa ja Bulgariassa on hiljattain siirrytty diktatuurikannalle. Kaksi diktatuuria viikossa — se merkitsee jo aika vauhtia. Ei voida enää kieltää, etteikö yleinen diktatuurivaara ole tarjolla.

Meillä Pohjolassa ei pidetä diktatuuria toivottavana. Meillä on siis nyt syytä tarkastaa, mistä tuo yleinen diktatuurivaara on lähtöisin, ja mitkä ovat sen syyt, jotta me voisimme ajoissa tuon vaaran torjua.

Vastausta ei ole vaikeata löytää. Syynä tuohon diktatuurivaaran lähenemiseen on vanhan järjestelmän voimattomuus ratkaista aikamme pulmallisia ongelmia. Vanha järjestelmä väittää puolustavansa kansanvaltaa, mutta se ei siihen kerta kaikkiaan pysty. Sen liberalistiset periaatteet, jotka viime vuosisadalla johtivat kansojen talouselämän kukoistamiseen, eivät ole enään, nykyaikamme olosuhteissa pätevia. Monien pienten liikeyritysten kannattavaisuuspyyteet pitivät toisiaan todellakin jotakuinkin tasapainossa. Suurrahapääomaryhmien, trustien ja suurosuuskuntien keskinäinen kilpailu ei enään johda tasapainoon, vaan päinvastoin omistusoikeuden valtavaan keskittämiseen sekä pienen ja keskikokoisen henkilökohtaisen yritteliäisyyden sortumiseen ja edelleen laajojen kansankerroksien köyhtymiseen ja ostokyvyn häviämiseen. Ei tarvita tähän muita todistuksia, kuin että kansainvälinen kauppa on kaikista vapaakaupan-neuvotteluista huolimatta supistunut normaalimääränsä pieneen murto-osaan, ja että kymmeniä miljoonia työttömiä elävät nälässä ja kurjuudessa samanaikaisesti kuin vehnää, puuvillaa ja kahvia poltetaan tuotantoalueilla.

Ei ilman syytä ole tunnettu professori Cassel Ruotsissa kirjoittanut: »Vanhasta oppirakennelmasta ei mikään enää pidä paikkaansa!»

Näin ollen ovat vanhan järjestelmän miehet ja kannattajat kehittyneet vain kehityksen jarruiksi. Nuoriso näkee tulevaisuutensa synkkänä ja uhkaava hätä panee nuoria aivoja vaistomaisesti ajattelemaan terveemmästi ja oivaltamaan selvemmin kuin vanhat ja oppineet miehet.

Tämä on tosiasia, te vanhat järjestelmän tukijat! Teidän tulee ymmärtää että te olette »arvovaltaisina» enää vain omassa piirissänne ja mielikuvituksessanne, mutta ei todellisuudessa. Teidän sukupolvenne luonnollinen velvollisuus on raivata ja tasoittaa tie tulevalle polvelle. Tämän asemesta te ajattelette vain itseänne ja omaa valta-asemaanne Nuoriso on teissä pettynyt ja näkee teissä tulevaisuutensa kavaltajia.

Nuoriso on taipuvainen innostukseesaan usein ampumaan yli maalin, se on luonnonlaki, joka ei ole muutettavissa. Sentähden onkin teidän velvollisuutenne, te vanhat tekijät, *johtaa eikä padota*. Te itsekkyydessänne yritätte kummin kin päinvastoin padota, *siinä syy, joka tekee diktatuurivaaran niin uhkaavaksi.*

Kehittyykö joku valtiollinen järjestelmä diktatuuriksi vai eikö, se ei riipu siitä, *minkälainen* tuo järjestelmä on, vaan se riippuu siitä, *kuinka se käytetään*. Eivät ulkonaiset muodot ole ratkaisevia, mutta se henki, joka kansakuntaa vallitsee ja ohjaa. Vanhan järjestelmän elinvoima on kuivunut pykälien ihailuun, muotojen palvontaan. Tämän pakkopaidan tulee nuoremman polven terveempi henki joka tapauksessa repimään. Mutta kuinka suurien kärsimyksien kautta tämä tulee tapahtumaan, ja milloin — se riippuu vielä jossain määrin teistä vanhemmista. Padottamalla te johdatte diktatuuriin — ymmärtämällä ja ohjaamalla voitte säilyttää kansanvallan.

Te vanhat arvovaltaiset, kuka teistä voi vielä puhtaalla omallatunnolla katsoa lapsianne silmiin?

„Rehellisyys maan perii“

(*Koska sitä ei juuri käyttämällä kuluteta?*)

Kysymme IKL-een johdolta:

Miksi ei IKL:een johto julkisesti ja päättävästi keskitä taisteluansa kansainvälistä suur-rahamahtia vastaan? Miksi ei IKL:een johto avoimesti ja sitkeästi taistele juutalaisuutta ja vapaamuurariutta vastaan?

Nyt, kun kansallinen henki kaikkialla maissa herää taisteluun kansainvälisen rahapääoman ja sen kannattajien käskyvaltaa vastaan, *sanotaan* IKL:een edustavan kansallista kokoomusta — vaikkei se uskalla hyökätä tuohon kansamme perusvihollisen. IKL:n johto käyttää siis kansan luottamusta yhtä väärin, kuin marxilaiset, jotka myöskin **väittävät** taistelevansa kansan vapauden puolesta.

Kuinka IKL:een johto voi puhua uudesta maailmankatsomuksesta ja uudesta säätyvaltioaatteesta, kun se saa tukensa samoilta tahoilta kuin nykyinen järjestelmä?

Eivätkö suuryhtymien ja suurpääoman kannatusjulmistot Ajan Suunnassa paljasta IKL:een johdon tuen lähteitä?

Miten on selitettävissä, että IKL:een johto, joka Ajan Suunnassa väittää harrastavansa koko kansamme vapautta ja hyvinvointia, saattaa samassa lehdessään ylistää Dollfussin juutalaisten ja jesuiittain tukemaa valefascistista diktatuuria?

Näihin kysymyksiin odotat johdoltaan selvän vastauksen myöskin IKL:een rivimiesten laajat joukot, jotka haluavat rehellisesti taistella kansamme onnellisemman tulevaisuuden puolesta.

Odotamme vastausta.

卐

„Suomen Sosialidemokraatin“ valheita.

Epäilemme, josko työmiestä voi enää tällaisilla valheilla pettää.

T. k. 26 p:nä tiesi otsikossa mainittu lehti kertoa, että »Kapteeni Kalstan kansalaiset ei menesty Sörnäisissä.

Siinä lehti syöttää lehdelleen sellaisen valheen, jota ei usko ainakaan kukaan meidän huoneustossamme Sörkässä käyneistä. Lehti myöntää, että meidän kokouksissamme oli aina runsaasti väkeä, mutta sitten koettaa lehti tehdä ne kokouskävijöistä naurunalaisiksi. Jokainen, joka keränkin oli ollut mainituissa tilaisuuksissa, pääsi täyteen varmuuteen siitä, että se työ, minkä me olemme Sörnäisissä perustaneet, ei tulla kestävän kotelleisi ... nyt kun on kaikki, joka tulee johtamaan sellaisessa alotteeseen, tulee johtamaan sellaisen tulokseen, että Sosialidemokraatin ja marxilaisten on Sörkästä ennen pitkää hävittävä. Meidän viime talven toiminta sai heräämään monen työmiehen ja vakuutetuksi siitä, että sosialidemokraattien johtoherrojen työskentely oli vain työmiehen pettämistä, sen tarkoituksena olikin vain heittää sumua työmiehen silmille, jotta työläisten pettäjät saisivat itse paremmin työmiestä nylkeä.

Järjestömme luopui mainitusta huoneistosta, mutta ei siksi, ettei meillä ollut kannatusta: huoneusto oli joka ikinen ilta tupaten täynnä, vaan siksi, että kannatus oli niin suuri, että huoneusto meille enää riittänyt. Nyt siksi tulemme pitämään ulko-ilmakokouksia ja syksyllä otamme Sörnäisistä tilavamman huoneuston.

Sosialidemokraattien johtajat saavat olla varmat siitä, että meidän työmme tulee herättämään suomalaisen työmiehen, näkemään hänen johtajainsa marxilaisten johtajien petoksen. Se aika lähenee ja sitä pelätenkin lankeaa Suomen Sosialidemokraatti niin karkeisiin valheisiin.

Taisteluun SKJ:n merkeissä!

Muutamin sanoin kuvataan alla totuudenmukaisesti SKJ:n tulevan taistelun olemus ja toiminta. Jokaisen työtätekevän kansalaisen tulee oppia tietämään, mitä SKJ on ja mitä se tahtoo.

SKJ:n aatteellisen ja käytännöllisen tahdon täytyy pystyä voittamaan kaikki vastustajien valheet ja solvaukset.

Sentähden kuuluu tunnussanamme:

Yhtykää SKJ:n poliittiseen taisteluun valtakuntamme menestykselle välttämättömän järjestyksen puolesta, kansallisen ja sosiaalisen kokonaisvaltion puolesta, kansallissosiaalisen ajattelun ja siihen perustuvan uuden yhteiskuntaelämän puolesta.

SKJ tahtoo,

että suomalaiset sekä ruumiillisen että henkisen työn tekijät vapautuvat "kansainvälisen harhaman" valheellisista ja heräävät ymmärtämään Suomen kansakunnan yhteenkuuluvaisuuden arvon.

SKJ tahtoo,

että suomalaiset sekä ruumiillisen että henkisen työn tekijät muodostuvat uudeksi valtakunnan johtavaksi ydinaineeksi ja nostavat työn kunniaan.

SKJ tahtoo,

että suomalaiset sekä ruumiillisen että henkisen työn tekijät heräävät taisteluun järjestöntä, antisosiaalista liberalismia ja sen luomaa yksityistaloutta vastaan.

SKJ tahtoo,

että suomalaiset sekä ruumiillisen että henkisen työn tekijät puolustavat nykyisiä sosiaalisia lakeja, huolimatta siitä, että ne ovat puutteellisia eivätkä olekaan SKJ:n hengen mukaisia, siksi, kunnes ne korvataan uusilla paremmilla.

SKJ tahtoo,

että suomalaiset sekä ruumiillisen että henkisen työn tekijät ottavat kerran ammattikuntaryhmät ja ammattikuntaelämän hoitoonsa muodostaakseen niistä kansakokonaisuuden etuja palvelevan järjestön.

SKJ tahtoo,

että suomalaiset ruumiillisen ja henkisen työn tekijät ryhtyvät luomaan uutta kansallista vakuutuslaitosta kokonaisuuden ja kansayhteyden hengessä saattaakseen sen kautta yhteishyvän parhaimpaan arvoonsa.

Tämä kaikki vaatii taistelua, mitä sitkeintä taistelua, kaikkia kansamme sosiaalisen elämän vihollisia vastaan! Siitä taistelusta luopuminen ei voi tulla kysymykseenkään, olkoon sitten voitto kuinka vaikeassa tahansa. Se taistelu tulee kerran johtamaan

SUOMEN KANSALLISEN TYÖN KUNNIAAN.

Sentähden tutustukaa SKJ:n aatteisiin, s.o. uuteen maailmankatsomukseen, liittykää sen taisteluriveihin, niin olette tuomassa

vapautta ja leipää kaikille.

卐

Siivotonta.

Kuinka Suomen Kuvalehti yrittää pettää Suomen kansaa.

Meidän sanomalehtemme ja puolueemme pelkäävät, että totuus uudestisyntyvästä Saksasta pääsee kansamme kuuluville, se voisi herättää meidänkin kansamme. Siksi kaikki lehdet koettavat kaikella muotoa estää tosiseikkojen ilmi tuloa Saksasta, etteivät kansalaisemme huomaisi, mihin valheverkkoon kietoutunneena he nyt elävät. Sillä sinä päivänä, kun kansamme herää, ymmärtää uuden elämän arvon, sinä päivänä luhistuu meidän vallassaolevalla järjestelmällämme loppu edessä.

Tähän saakka on sanomalehdillemme riittänyt vaikenevaan kutoessaan paljas sana. Nyt on otettu jo kuvatkin palvelukseen. Suomen Kuvalehti tekee tässä suhteessa voimakkaan yrityksen. Pelkäämme pahoin, että se on siksi repäisevä, että se herättää myöskin leh-deen lukijat näkemään, mihin mainittu lehti tahtoo johtaa lukijansa.

Suomen Kuvalehden n:o 21 keskiaukeamalla, siis parhaalla paikalla on kuvia, jotka aiheuttavat tämän kirjoituksemme. Kuvat esittävät vapunviettoa v. 1934. Siinä on valokuvattuna erikoisen mainostavasti Neuvosto-Venäjän vappu. Bolshevikkien johtajat Stalin, Molotov, Kalinin y.m. ottavat paraadin vastaan. Eräs kuva esittää ranskalaisia bolshevikkeja puhumassa. Jesuittajärjestön ja rahavallan edustaja, Itävallan diktaattori ja kansan sortaja Dollfuss on uudessa ylioppilasvormussa, joll-la kuvailla tarkoituksena lienee osoittaa, mitenkä muka kansanomainen tämä voimakas "kääpiökansleri" on.

Näitä neuvostolan firmuvaltiaita ja muita vallankaappaajia sekä vallankaappausta havittelevia erinomaisesti mainostavien kuvien rinnalla on ensimmäisenä kuva, joka esittää vappua Berliinissä tänä vuonna. Tempelhofin kentällä oli vappuna 2 milj. ihmistä. *Se oli kuva kansallisesta Saksasta, joka on syntynyt kansan pitkien kärsimysten ja koettelemusten jälkeen kellistä, jolloin Saksan kansa oli sortumaisillaan bolshevismin ja rahavallan armottomaan syliin. Vappuparaati mainitulla kentällä todisti sokeimmallekin, mitenkä voimakas on kansa silloin, kun se on herännyt yhtenä miehenä työskentelemään yhteishyvän pohjalla vapaana kansainvälisyyden kiroista. Se paraati antoi vakuuttavan kuvan siitä, että Saksan kansa tulee kaikista kansainvälisistä vaikeuksista huolimatta saavuttamaan tyytyväisyyden ja hyvinvoinnin, se oli samalla yksimielisen, eheän kansan loistavin joukkoesiintyminen. 14 vuotisen ankaran työn tuloksena on Saksan kansa herännyt ja yksimielisenä pyytää laillisia muotoja noudattaen valinnut nykyisen olotilan.*

Se seikka, että Saksan vappu pantiin Kuvalehdessä yllämainittujen seuraan, oli jo siivotonta.

Mutta ajatelkaa lukijat, minkä kuvan Suomen Kuvalehti oli löytänyt varmasti monen monien kuvien joukosta esittämään tätä laatuaan ainoata tapausta maailmassa — **jonkun tyhjiä olutpulloja keräävän ja paperipalasia**, jotka olivat jääneet jälelle, kun 2 milj. ihmistä olivat kokoontuneet samaan paikkaan. Joukkojen kokoontumisen oli alkanut aivan aamulla ja se oli kestänyt iltaan myöhään. Olisikohan niiden pitänyt olla syömättä ja juomatta koko päivän.

Suomen Kuvalehti, tämäkö oli ollut eleellisin puoli tuosta saksalaisen kansallishengen voimanäytteestä, joka kelvanneen lukijoillesi mille kansalle tahansa?

Eiköhän Kuvalehdenkin lukijat voine nähdä mitä tarkoitti kuvituksellaan Kuvalehti joillleen tällä kuvituksellaan tahto syöttää?

Me tuemme oikeutettua lakkotaistelua!

Kaikki meidän päämaalimme tuntevat, kaikki, jotka ovat meidän taistelustamme tietoisia, käsittävät, että ylimenokaudella, kunnes elimellinen taiousielämä ja -ryhmistys muodostuu

me tuemme taloudellisesti oikeutettuja lakkotaisteluja,

koska ne lähtevät ajatuksesta käyttää ainutta nykyisen järjestelmän, — "vapaakilpailu" "kaikkien sota kaikkea vastaan", suomaa keinoa herättää sen kautta yhteiskunta ja parempiosaiset kansalaiset ymmärtämään suomalaisen henkisen ja ruumiillisen työntekijän kurja sosiaalinen asema, herättää kansamme käsittämään, mikä tuho sitä kokonaisuudessaan uhkaa asioiden tähän suuntaan jatkuessa.

Tietenkin täytyy meidän selvennykseksi korostaa, että emme kannata niinsanottuja "lakkoja, jotka tähtäävät kokonaisuuden edun vastaiseen toimintaan, tekevät kaaoksen yhä suuremmaksi ja ovat monasti tarkoitettu ainoastaan hädänalaisten sitomiseksi joidenkin harvojen lakosta hyötyvien puoluejohtajien poliittisten mahtiasemien tukemiseksi, ilman suurempaa ja määrätietoista kansakunnan yleisvoinnin parantamisen tarkoitusta.

SKJ ei ainoastaan katso itseään velvoitetuksi tukemaan suomalaisen työmiehen oikeutettua taistelua, vaan on tähän pakoitettu taistelussaan koko Suomen talouselämän uusimisen puolesta, mikä ensi kädessä koskee kansamme suurten rivien ostokyvyn vahvistamista.

Sentähden SKJ tuntien vastuunsa, tunnustaa taloudelliset lakot työtätekevän suomalaisen viimeisenä taistelukeinona oikeutetuksi, kieltää kuitenkin ryhmäetuilua tarkoittavat poliittiseen valtapyyteeseen tähtäävät lakot, olkoot ne alkuisin mitä suunnalta tahansa.

Niin kauan kuin nykyinen liberalistis-kapitalistinen kaikkien sota kaikkia vastaan kestää, mikä on sataprosenttisesti SKJ:n maailmankatsomuksen vastainen, uskomme, ettei sen synnyttämä lakkotaistelusse kaikkine monasti turmiollisine seurauksineen ole vältettävissä. Tulevassa yhteiskunnassa ja sen talouselämässä, missä perusajatus **kokonaisuuden etu ennen yksityisetua** hallitsee, **tulevat lakot kuulumaan menneisyyteen**, sillä silloin löydetään kansalaisten tasapaino ja toteutetaan yhteishyvä toisin koko kansakunnan menestystä palvelevin keinoin. Työntekijä ei silloin enää tarvitse taistella oikeutetun palkkansa saamiseksi, sillä hän saa sen ilman muuta suorituksensa tuloksena, kun tuotanto ja kulutus kulkevat tasapainossa, työmarkkinoita voidaan ohjata s.o. lyhyesti sanottuna:

Koko kansallinen työ on saatettu kunniaansa. Mutta SKJ ei ainoastaan moraalisesti tue oikeutettuja taloudellisia taisteluja, vaan myöskin käytännössä. Olemme valmiit tukemaan lakkolaisia voimiemme mukaan, olkoot he järjestömme jäseniä tai ei.

Kun suomalaisen työmiehen lakkoavustuskassat on nyt viety ulkomaille, kun ne ovat käytetty hyvinvoipien johtajien yksityisiin tarpeisiin, olemme me velvollisia tukemaan uuden tuen luomiseksi suomalaisen työmiehen elintaistelussa niillä keinoilla, jotka nykyisessä yhteiskunnassa ovat mahdollisia.

SE ON MEIDÄN LOKKAKÄSITTEEMME. SE ON MEIDÄN KANSAMME KOHTALOYHTEYS.

Kansalainen!

"Herää Suomi" on lehti, joka täysin riippumattomana käsittelee ajan tärkeitä kysymyksiä, paljastaa sellaista, mitä puolueelehdet eivät voi, syystä että ovat rahavallan määräysten alaisia.

Jos tahdot saada selvän, kuinka rahavalta on sekä taloudellisessa että poliittisessa elämässä kaikessa määräävänä, lue *Herää Suomea!*

Jos tahdot saada tietää, mikä estää kansamme terveen kehityksen, lue *Herää Suomea!*

Jos tahdot saada kuvan kulissien takaisesta pelistä, lue *Herää Suomea!*

Jos tahdot saada tietää, miten puoluelehdet valehtelevat ja pettävät Suomen kansaa, lue *Herää Suomea!*

Jos sinua kiinnostaa, mitä työtätekevä kansamme maksaa veroa kansainväliselle pääomalle, lue *Herää Suomea!*

Jos tahdot saada selvän, mitenkä kansamme maamme suurten luonnonrikkauksien varassa voi elää vapaana työttömyyden ja tyytymättömyyden kiroista, lue *Herää Suomea!*

Tilauksia

ottavat vastaan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa. Tilaukset saa tehdä myös suoraan konttoriimme.

. *KANSALAINEN!* Jos tahdot tukea herätystyötä, joka johtaa kansamme terveempään elämään, niin tilaa itse ja kehoita ystäväsikin tilaamaan *HERÄÄ SUOMI!*

MAITOTALOUTTA.

Maidon rasvasta ja rasvapallosista

Ravintoarvonsa perusteella samoinkuin jalostukselliselta kannalta katsottuna on rasva maidon tärkein ja arvokkain aineosa. Sitä on meikäläisessä maidossa keskimäärin 3,8 %. Maitorasva, joka muuten kokoomuksensa puolesta eroaa kaikista muista luonnossa tavattavista kasvi- ja eläinrasvoista, ei ole maidossa liuonneena vaan ainoastaan pieniksi, paljain silmin näkymättömiksi pallosiksi jakautuneena. Kyseelliset palloset ovat niin pieniä, että ne — vähäisestä ominaispainostaan huolimatta — vain verraten hitaasti keräytyvät kerrokseksi maidon pinnalle; kaikkein pienimmät rasvapalloset eivät kykene ollenkaan kohoamaan, seisotettakoonpa maitoa kuinka kauan tahansa. Yleensä tällaista seosta, missä rasva on jakautunut pieniksi pallosiksi, nimitetään emulsioksi. Maito on luonnollinen emulsio. Samalla lienee syytä huomauttaa, että emulsioita voidaan valmistaa keinotekoisestikin, s.o. sekoittamalla määrätyissä olosuhteissa kahta sellaista nestettä (esim. öljyä ja vettä), jotka eivät liukene toisiinsa, keskenään.

Koska rasvalla on n.s. pintajännitys suurempi kuin ympäröivällä maitonesteellä, säilyttävät puheenaolevat rasvapalloset muotonsa, eivätkä myöskään sulaudu toisiinsa. Rasvapallosten toisiinsa yhtyminen vaikeutuu senkin takia, että niitten ympärille on todennäköisesti tiivistynyt kerros eräänlaisia valkuaisaineita. Varsinkin maidossa oleva vaahtoaine keräytyy rasvapallosten luo, muodostaen ikäänkuin kelmun niille.

Maidon rasvapallosten suuruus, tarkemmin sanoen niitten läpimitta, voidaan tietenkin saada selville vain mikroskooppia käyttämällä. Se ilmaistaan yleisesti n.s. mikroneissa. Yksi mikroni on vain tuhannesosa millimetriä, ja sitä merkitään kreikkalaisella kirjaimella u (myy). Rasvapallosten keskimääräinen läpimitta on 2—4 mikronia; pienimmät alittavat 1 u ja suurimmat saattavat olla jopa 18 u. Suuruusluokkiin 2—7 u kuuluvat rasvapalloset muodostavat suurimman osan maidon rasvasta ja 1—2 sekä 2—3 suuruisia rasvapallosia on enimmän. Kermassa on asianlaita yleensä sama, vaikka siinä on luonnollisesti suurempiakin pallosia. Kermotussa eli kuoritussa maidossa on miltei yksinomaan sellaisia rasvapallosia, joitten läpimitta on alle 2 u. Maitoa koneellisestikin kuorittaessa, siis separoitaessa, eivät pienimmät rasvapalloset eroitu kermaan, vaan jäävät kuorittuun maitoon. Tällöin on ilman muuta selvää, että jonkin maidon sisältäessä perin runsaasti juuri pieniä rasvapallosia jää saatuun kuorittuun maitoon enemmän rasvaa, mikä — niin haitallista kuin se muita näkökohtia silmällä pitäen onkin — lisää tietenkin kuoritun maidon ravintoarvoa.

Vaikka rasvapalloset ovatkin varsin pieniä, niin on niitä maidossa sitä runsaammin. Yhdessä kuutiosenttimetrissä on niitten luku 4—6 miljardia.

Jos maitoa ravistetaan tai sekoitetaan voimakkaasti, kaadellaan astiasta toiseen j.n.e, hajoavat rasvapalloset entistäänkin pienemmiksi. Ja erikoisissa laitteissa, n.s. homogenisoimiskoneissa, voidaan rasvapalloset rikkoa siinä määrin, että suurin osa niistä on tuskin 1 u läpimittaisia. Tällaisen maidon pinnalle ei seisotettaessa muodostu kermakerrosta.

—nen.

Tehdäänpäs "tikusta asia".

Suomen kansa komeilee itsenäisyydellään säilytellen jonkinlaisella tyydytyksellä valtakunnan karttaa muun kamansa joukossa. Onhan itsenäisyys vasta äsken saavutettu, siksipä siitä on syytä iloita, niinkuin pikkulapsi lelusta Mutta pikkulapsi ei ehkä muista, tuskin aina tietääkään, että lelu voi olla hankittu esim. lainarahoilla tai otettu velaksi. Eikä se häntä kiinnostakaan. pääasiahan on, että lelulla saa leikkiä ja sitä saa näytellä toisille. Lapsen leikkiessä isät ja holhoojat tekevät kauppojaan, ja eräänä päivänä lapsi kenties vahingossa kuulee, ettei joku leluista olekaan hänen. Uutinen on katkera kuulla, ja lapsi pyytää isää tekemään hänelle lelun, joka ei ole lainattu eikä velaksi otettu — —.

Kansalliset kysymyksethän ovat tunteilua, joka perustuu alkujaan sukulaisrakkauteen. Tämä tunteilu on siis aivan luonnollista ja juuri sellaista, joka kansaa pystyssä pitää. Mutta Suomen kansa tunteilee vielä niinkuin lapsi, se näkee itsenäisyydestään vain ulkokuoren. Talouskysymykset eivät sitä kiinnosta, ainakaan vielä. Vain silloin tällöin se saa kuulla siitä, että taas on päätetty sitä, ja sitä, taas on tehty se ja se kauppa. Kuullaan kyllä, että ulkolaiset koettavat komennella meitä trustien avulla. Mutta sitten taas asiat unohdetaan. **Unohdetaan itsenäisyyden tärkein tekijä, taloudellinen itsenäisyys.** Muistetaan edustaa maata ja puolustaa maata ja tehdään työtä hiki hatussa, mutta maan talousasioiden annetaan järjestyä jossain — — Niin, missä?

Tällä hetkellä komentelee ulkolainen Suomen tulitikkuteollisuutta melkoisella menestyksellä. Suomen kansa koettaa päästä selville siitä, mikä on »trustivapaa» tulitikku, saa ristiriitaisia tietoja, epäilee ja uskoo vuorotellen. Jotta totuus ei unohtuisi, ilmoitettakoon tässä, miten tilanne nyt on.

Ulkolainen tulitikkutrusti **omistaa** seuraavat tehtaat:

Savon Tulitikkutehdas, Kuopio,
Porin Tulitikkutehdas,
Mäntsälän Tulitikkutehdas,
Suomen Tulitikkutehdas, Viipuri.

Ulkolainen tulitikkutrusti **määrää valmistusmäärät** ja **hoitaa vientimyynnin** seuraavissa tehtaissa:

O.T.K:n tulitikkutehdas,
S.O.K:n tulitikkutehdas,
Saaren Tulitikkutehdas, Mäntsälä,
Kauppiaiden Teollisuus O/Y:n tulitikkutehdas, Lahti.

Ulkolaisella tulitikkutrustilla **ei ole omistusta eikä määräämisvaltaa** tehtaassa:

Tulitikku O/Y, Jokela.

Kuten luettelosta näkyy, ovat siis kaikki Suomen tulitikkutehtaat, yhtä lukuunottamatta, tavalla tai toisella myynneet nahkansa ulkolaiselle. **Näinkö sitä Suomen itsenäisyyttä hoidellaan?** Tietenkin, sanovat liikemiehet, juuri näin sitä hoidetaan. Pääasiahan on n.s. kannattavaisuus. Ja näin ollen on seurauksena, että osa kansalaisten työstä menee voittoina melko hämäräperäisten ulkolaisten taskuihin.

Liike-elämässähän ei tunteillakaan muutoin kuin oman pussin täyttämisessä. **On siis turhaa kuvitella, että esim. trustivapaus olisi liike-elämässä muuta kuin hyvä mainossana.** Ilmoitetaan vain, että tulitikku on »trustivapaa». Ja kansa rientää suinpäin ostamaan näitä trustivapaita tikkuja muka taistellakseen trustia vastaan. Samanlaisia mainossanoja kansan tunteiltaviksi ovat myös »suomalainen», »työväen», »kotimainen» j.n.e. (»Kristillinen ei nykyään ole erikoisemmasti tehoava.) Kaikesta tästä huolimatta eräänä kauniina päivänä on »kannattavaisuus» pakottanut trustivapaan tehtaan myymään nahkansa ulkolaiselle trustille. Ja kansa sadattelee tyhmyyttään — —.

Suomen ainoasta trustivapaasta tulitikkutehtaasta voidaan ilmoittaa, että **sen olemassaolo perustuu tuotteiden maastavientiin.** Sillä jos vienti loppuisi, niin tehdaskin täytyisi »kannattamattomana» pysäyttää. Kansan tunteilu ei siis tehdasta pelasta, vaikka se tyydyttääkin noin neljännen osan kansan tulitikkutarpeesta. Sitäpaitsi ei tehtaan johto ole erikoisemmasti kiinnostunut kansan tunteilusta, **koska tehtaalla ei ole mitään tarvetta laajentaa tuotantoaan.** Näin ollen jää melko kyseelliseksi, onko »trustivapaus» tehtaalle edes hyvä mainossana. Mutta vienti, se on jotain toista! On eri asia, ketkä viennistä hyötyvät — —.

Tulitikkutrustin päämääränä lienee maan tulitikkuteolisuuden vähitellen valtaaminen. Valtauksen jälkeen se tietenkin nostaisi hintoja. **Trustivapaiden tehtaiden olemassaolo on siitä syystä omansa pitämään hinnat kohtuullisina.** Suomen ainoan trustivapaan tulitikkutehtaan omistavat tukkukauppiaat. Ovatko he perustaneet tehtaansa puhtaasti tynnesyistä »kansan parhaaksi» vai onko perustamiseen ollut muitakin vaikuttimia, se kysymys jääköön jokaisen itsensä vastattavaksi. — Taistelu trustejakin vastaan on tietenkin tunnekysymys. Mutta **Suomen kansan on kaikessa opittava tunteilemaan järkeä käyttäen. Ja sen liikeväen on opittava järkeilemään tunnetta käyttäen!** Muuten meidän käy huonosti.

Taasko kansallisuhri juutalaisille!

Kuuluu tuottavan "huomattavaa vilkkautta" Petsamon tuntureille.

„Ajan Suuntakin" ajan suuntaa toteuttamassa.

Lehdet ovat taas tienneet uutisia, että meidän Petsamonikkelimme sittenkin aijotaan antaa suurille englantilaisille ja kanadalaisille nikkeliyhtiöille eli suomennettuna *juutalaiselle suurtrstille.* Neuvotteluja on trusti käynyt meidän kauppaministeriömme kanssa pitkät ajat. Ne ovat, sanotaan, olleet vähän aikaa keskeytyneenä, mutta nyt ovat taas päässeet käyntiin ja kuten luullaan, myönteisin tuloksin, koska neuvottelut ovat tätä nykyä kiinteitä.

Kun on kysymyksessä suuri maailmantrusti, niin voidaan olla varmoja siitä, ettei sellainen yhtymä turhan päiten matkustele kaukaisessa maassamme ja vielä kaukaisemmassa Petsamossa suunnittelemassa »tutkimusmahdollisuuksia» ja »toimiluvan ostoa», vaan kysymyksessä täytyy olla kerrassaan arvaamattomat ansaitsemismahdollisuudet ja Suomen kansalle kaupan myönteisesti ratketessa korvaamattomat vahingot.

Kun viime kerralla asia oli esillä, lausuimme jo silloin ajatuksemme asiasta ja pelkomme, että kansallisomaisuuttamme aijotaan kaikessa hiljaisuudessa myydä kansainvälisille vihollisillemme.

Meillä on paraikaa pankeissamme suunnattomat määrät rahaa käyttämättömänä odottamassa — yritteliäisyyttä. Mutta sitä luonnollisesti ei voida käyttää tässä tilanteessa, sillä »kansainvälisen juutalaisen hyvitteleminen» on paljon tärkeämpää kuin oman kansamme hyvinvointi.

Miksi meidän omat tutkijamme, jotka tuntevat asian, ovat hiljaa? Miksi hallitus on salaperäinen? Aijotaanko tässäkin suhteessa myydä mahdollisuutemme kansainvälisyyden ja rahavallan haltijoille kaikessa hiljaisuudessa? Onko liikaa vaatia, että kaupan lopullinen vastaaja Suomen kansa saa tietää totuuden jo tässä vaiheessa, vai onko tarkoitus panna kansamme vasta myöhemmin kylmien tosiasioiden eteen? Tunteeko hallitus vastuuvellisuutensa?

Nikkeli on erittäin tärkeä aseteollisuudessa ja maanpuolustuksen kannalta. IKL:n »isänmaan» torvi »Ajan Suunta» näkyi myös kehuneen, että »Petsamon tuntureille kauppa tuottaa huomattavaa vilkkautta». Mutta ajan suunta lienee sellainen, että isänmaallisuushuuto täytyy kaikessa käyttää verhona kansan pettämisessä ja isänmaattomuuden palvelemisessa.

Te itsekkään rahavallan palvojat ja hyötyjät, älkää tulko sanomaan meille, ettei nikkeliteollisuus meillä kannata. Se ei kannata Teille, Te saatte kyllä oman hyvityksenne »kansainvälisiltä», mutta maamme

nikkeliteollisuus kannattaa ja kuuluu Suomen kansalle, eikä maailman juutalaisille!

Sanomalehtikulttuuria.

»Keskisuomalainen» 16/5 lankesi loveen, joutui hurmiotilaan keväisen teerin tavoin, kun sai tietää, että johtajamme Kalsta tulee jäsenkokouksessa kertomaan kuulumisia nykypäivien Saksasta. Luonnollisesti jostakin tuntuu kauhealta, että Kalsta kertoo ensikäden tietoja Saksasta ja samasta henkilöstä tuntuu erittäin luonnolliselta jos esim. »Keskisuomalainen» 16/5 kertoo, ties kuinka monennen käden tietoja Saksasta kirjoittamalla: »Saksan sisäinen kriisi on tällä hetkellä varsin vaikea» — — —, taloudellinen elämä on joutunut umpikujaan lähinnä sen kautta, että vientikauppa on miltei tyrehtynyt» — — —, »joukoista suurin osa katkeroitunut Hitleriin» — — — j.n.e. tavalla johon, jos mihin pitäisi kiihoituslain kohtaa: »samoin olkoon laki, jos joku edellä mainituin tavoin esittää tai levittää lausumia tai tietoja, jotka ovat omiansa vahingoittamaan Suomen suhteita ulkovaltoihin **taikka eksyttämällä ja harhauttamalla yleisöä — —»**

Ihmettelemme, voiko »Keskisuomalainen» kirkkaalla järellä uskotella, että heillä on erikoinen oikeus palstamäärin levittää Saksasta vaikka minkälaisia valheita ja toiset eivät edes suletussa seurassakaan saisi kertoa henkilökohtaisia havaintojaan samasta maasta. Koska »Keskisuomalainen» pitää oikeutettuna palstamäärin ja nähtävästi aivan vakavissaan lukijapiirilleen syöttää kaikkea arvostelua vailla olevaa sana-köyttä, niin voitanee kai jättää täysin yleisön harkitavaksi, missä määrin se haluaa tulla kuulemaan esim. Kalstan esitelmää nykypäivien Saksasta.

Jos siirrymme tuohon »Keskisuomalaisen» pelkäämään kansallis-sosialismiin, niin voimme mainita, että se esim. täysin käsittää mistä johtuu sellainen päätön julkisen sanan käyttö, mitä Keskisuomalainen näyttää pitävän luonnollisena ja kansallissosialismi löytää myöskin tuollaisen sokean lehtikiihoituksen tyrehdyttämiseen paremmat lääkkeet kuin esim. meidän kiihoituslakimme.

Se sanoo, että niin kauan kuin kansa, luokka ja eturyhmä puoluevihassaan taistelee toinen toistaan vastaan sokeana kuten teerit soittimellaan, niin kauan löytyy aina ihmisiä, jotka hankkiakseen elatuksensa ovat valmiit ylläpitämään tuota itsekästä ryhmävihaa mitä ala-arvoisimmillakin valheilla ja juoruilla. Toisin sanoen, niin kauan kuin Suomen kansaa raatelee puolue- ja ryhmäviha ja kateus, maksaa se sokeudessaan sen julkisten sanain myrkkykylvön, mitä se myöhemmin tulee katkerana hedelmänä runsain mitoin niittämään. Ainoana parannuskeinona kansallis-sosialismi siihen näkee kansan viisastumisen, että se on vähemmän intohimojensa uhri kuin mitä tähän asti ja tekee parhaansa mukaan senmukaista valistustyötä. Itse kukin lukijoista ajatelkoon, onko tällainen oppi jotakin kansainvälisyyden alaisuuteen joutumista. Keskisuomalaisen toimitus voi tietenkin olla aivan toista mieltä, sillä ellei kansan intohimoihin vetoamilla valheilla enää saa tilaajapiiriä pidetyksi jännityksessä, niin kuinkas sitten käy. Asiallisuutta ja järkeä samat miehet harvoin pystyvät kyllin sitovasti lukijapiirilleen esittämään. Voihan esim. lähitulevaisuudessa vääjäämättömästi kansanäänestys todistaa, ettei Saksan kansan »suurin osa» olekaan Hitleriin katkeroitunut. Voihan lähipäivinä esim. meidän johtavat puoluelehtemmekin, jopa täysin sokea Kauppalehtemmekin yhtäkkiä todistaa, että »Saksan vientikaupan tyrehtyminen» käy Suomen kansan talouteen yhtä kipeästi kuin Saksankin talouteen. Sillä jos Saksa ei voi maailmanmarkkinoille viedä, niin ei se siltä ostakkaan. Tulevaisuus näyttää, minkä kansan talouselämä kauemmin kestää sitä kissanhännän vetoa. Voihan sattua, että Keskisuomalainenkin nauroi siinä vähän liian aikaseen. Voisihan myöskin sattua, että Itävallan, Ranskan, Yhdysvaltojen ja monen muun maan sisäinen kriisi näyttäytyisikin ilkeämmäksi kuin mitä Saksan oletettu kriisi on. Huolimatta siitä, että tässä mainittujen maiden sisäistä kriisiä selvittelemässä on ensiluokkaisin asein varustettu valtiomahti ja Saksan nykyistä kehitystä ohjaamassa on täysin aseeton, mutta henkisesti sitä valveutuneempi kansa.

Kun näin kerran sattuu, niin mihinkäs sitten »Keskisuomalainenkin» ennenaikaisine juoruineen joutuu. Vastauksen tiedämme, »siihen mennessä on lukijapiiri nykyiset valheet unohtanut, tarjotaan taas kysynnän mukaan».

Arvoisat kansalaiset, oppikaa ajattelemaan aivoillanne eikä intohimoilla, joita joku lehden vuosikerran tilaushinnalla sitoutuu teissä ylläpitämään.

卐

— *Autokouluun aikoville* huomautamme, että Autokoulu E. Esplanaadink. 22 on nyt muuttanut uuteen ajanmukaiseen huoneustoon Heikinkatu 7. Siellä otetaan edelleen uusia oppilaita sekä ammatti- että yksityiskursseille. Viittaamme ilmoitukseen toisessa paikassa lehteämme.

"Päiväkirja"

Kersti Bergrothin uusi aikakauslehti, jota on jo uteliaasti odotettu, on nyt ilmestynyt.

Tähän ensimmäiseen näytenumeroon ovat kirjoittaneet mm. tri Erik Ahlman, maisteri Maija Juvas, taiteilija Alex Matson ja maisteri Astrid Reponen.

Kersti Bergrothilta itseltään on lehdessä mm. artikkeli »siitä millaista on matkustaa nykyisin Euroopassa» ja sitäpaitsi alkukirjoitus aikamme »yleisestä suunnasta tai oikeammin suunnan puutteesta», mottona Lagarden sanat: »*Tahdon uutta elämää, en vanhaa kuolemaa moderneissa muodoissa!*»

Lehteä elävöittävät erikoisesti pikkupaloja sisältävät osastot *Oireellista* (mm. Kristityn karriääri», »Koulu», Maallista vaiko taivaallista Kalevalaa») ja *Ylioppilaat,* jossa ylioppilaat itse keskustelevat.

Ulkomaista kirjallisuutta arvostelevat Kersti Bergroth ja Alex Matson.

卐

— **Kahvila Ravintola »Henrik»,** Heikinkatu 26, suosittelemme arvoisille jäsenillemme ja lehtemme lukijoille. Siellä on erikoisen halpoja aamiaisia sekä päivällisiä ja myöskin annoksia. Viittaamme ilmoitukseen toisessa paikassa lehteämme.

Suomen Kansan Järjestö

JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki, Etelä Makasiininkatu 6.

Puhelimet:
Järjestön johtaja, Toimiston päällikkö, Järjestön rahastaja: 24 100

Lehtijaosto:
» kassa, » ilmoitukset, » tilaukset: 21 456
Toimitus 21 456
Arpajaistoimisto, Työtoimisto: 24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO,
E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Uudenmaan piirikanslia,
E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Turun aluekanslia,
Turku, Eerikinkatu 12.
Mäntsälän alue,
Mäntsälä, Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue,
Karjaa, Puh. 141.
Kuopion aluekanslia,
Kuopio, Kauppak. 10. Puh. 991.
Vaasan I aluekanslia,
Korsholma, opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia,
Vaasa, Laine.
Viipurin tukikohta.
Viipuri, Ainonk. 7, as. 1. L. Pitkänen.
Jyväskylän alue,
Jyväskylä, Asemakatu 5.
Porvoon aluekanslia,
Porvoo, Huvilakatu 6.
Loviisan aluekanslia,
Loviisa, Mariank. 7. A.
Hämeenlinnan aluekanslia,
Hämeenlinna, Hätilä, Harjula.

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.

Tilaushinnat:
1/1 v. .... 35:—
1/2 v. .... 20:—
1/4 v. .... 15:—
1 kk. .... 6:—
Irtonumeron hinta .... 1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20, määrätyllä paikalla 10 % koroitus.

Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainon Oy.